

Αυτή η φιγούρα , με τον πλατύ, ανοιχτό χαιρετισμό, είναι ένα έμβλημα 6000 ετών. Πρόκειται για μοτίβο αρχαιότατο, όπως εξηγεί ο καθηγητής Δημήτριος Θεοχάρης: «Ζωγραφιστή παράσταση σε όστρακο νεολιθικού αγγείου, που βρέθηκε στη θέση 'Αράπη-Μαγούλα', 6,5 χιλιόμετρα βόρεια από τη Λάρισα. Χρονολογείται στο 4000 π.Χ. περίπου και ανήκει στη λεγόμενη «Φάση του Τσαγγλιού» (= αρχή της Νεότερης Νεολιθικής). Τεχνική «αμαυρόχρωμη» (:θαμπά μαύρα ή καστανόμαυρα κοσμήματα σ' ανοιχτό, συνήθως ξανθό-κεραμιδί, βάθος).

Βρέθηκε πριν από πολλά χρόνια (1933;) και βρίσκεται στο Μουσείο Βόλου.»

Αν και απέχει σχεδόν 6000 χρόνια από εμάς, το μοτίβο φαίνεται εντελώς σύγχρονο! Θα μπορούσε να βγαίνει από ένα υφαντό παραγκούνικο...

Η παράσταση, μια μορφή ανθρώπινη, σχηματοποιημένη, που προβάλλει χαιρετώντας μέσα από ένα πλαίσιο (παράθυρο ή πόρτα), θα μπορούσε ελεύθερα, παρά τη σχηματικότητά της, να θεωρηθεί σύμβολο της σχέσης ανθρώπου και πολιτισμού. Κι αυτό, γιατί «πλαίσιο» ή «εσωτερικό περιβάλλον» είναι ο πολιτισμός. Παράλληλα, ο χαιρετισμός περικλείει και το νόημα της Ειρήνης. Η κίνηση από τα μέσα προς τα έξω (από το χώρο της Ανάγκης προς το χώρο της Ελευθερίας), που υποδηλώνεται με την έξοδο της ανθρώπινης μορφής κατά τα $\frac{3}{4}$, αποδίδει την έννοια του κινήματος, της διαρκούς προσπάθειας για εξέλιξη και δημιουργία.

Στην προσπάθειά μας να μείνουμε κοντά στο πνεύμα των Λαμπράκηδων ακόμη και στο κουμπί με το οποίο θα ανοίγουν τα αρχεία, επιλέξαμε αυτό το σήμα, που είχε επιλέξει και σχολιάσει ένας Λαμπράκης, ο Αντρέας Λεντάκης. Αποδίδει εκφραστικά το νόημα του Κινήματος και της προσπάθειας των Λαμπράκηδων να βγει η ελληνική νεολαία και κοινωνία από το σκοτάδι της αμάθειας και της πλάνης προς το φως της ζωής και του πολιτισμού.